

Πού το πάει ο Κ. Σημίτης;

Ο εκσυγχρονιστής πρωθυπουργός θέλει να συνδέσει το όνομά του με τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής κοινωνίας, που δεν τον θεωρεί υπόθεση μόνο του ΠΑΣΟΚ

Επί τέλους το είπατε!... Σαφέστατα, έτσι όπως συνηθίζετε... «Ο εκσυγχρονισμός της ελληνικής κοινωνίας δεν μπορεί να είναι υπόθεση ενός κόμματος». Δηλαδή του ΠΑΣΟΚ.

Η φράση αυτή του Κώστα Σημίτη έχει σημασία ότι ειπώθηκε μετά το πέρας της συνάντησης που είχε με τον ανεξάρτητο βουλευτή κ. Ι. Καρακώστα, ο οποίος αποχώρησε από το στρατόπεδο του Δ. Τσοβόλα. Και ο πρωθυπουργός πρόσθεσε πως ανάλογες συναντήσεις θα ακολουθήσουν και με άλλους πολιτικούς που νοιάζονται για την πορεία αυτού του τόπου μέσα στο διαγραφόμενο παγκόσμιο πολιτικό γίγνεσθαι του ερχόμενου αιώνα...

Προτού καλά καλά τελειώσει τις δηλώσεις του αυτές ο Κώστας Σημίτης, ο έτερος της πρώην «Ομάδας των 4», ο Θ. Πάγκαλος, διεθνώς γνωστός για τις ρηξικέλευθες δηλώσεις του, μιλούσε σε συζήτηση που είχε διοργανώσει ο ΟΠΕΚ Πειραιά με θέμα «Εκσυγχρονισμός, με ποιους και γιατί». Με λόγια καθαρά, μίλησε για συμμαχικές κυβερνήσεις. Δίπλα του, στο ίδιο τραπέζι, κάθονταν ο Πέτρος Τατούλης και ο Πέτρος Κουνιάλης, που μίλησαν κι αυτοί για νέου είδους κόμματα, για ευρύτερες συμμαχίες...

Μετά απ' όλα αυτά οι... διαμαρτυρόμενοι του ΠΑΣΟΚ δεν έχουν άδικο να ανησυχούν και να σκέπτονται μήπως ο Σημίτης φέρει μέσα τους απ' έξω και τους πάρουν το... κόμμα!

Ο Κώστας Σημίτης ανήκει σε μία άλλη γενιά πολιτικών. Δεν είναι ο άνθρωπος που θα ανέβει στα μπαλκόνια και θα συναρπάσει τα πλήθη. Εξάλλου, έχει αγοραφοβία και μπερδεύει τα λόγια του. Δεν είναι ο χαρισματικός ηγέτης όπως ο προκάτοχός του, ο Ανδρέας Παπανδρέου. Κι αυτά τα ξέρει. Πολύ πριν έχει μιλήσει για το τέλος της εποχής των χαρισματοποιών, πολλά χρόνια πριν είχε πει στον αδελφό του, τον Σπύρο Σημίτη, ότι δεν τον ενδιέφερε να είναι ένας σούπερ σταρ της πολιτικής, αλλά πως πρότυπό του ήταν ο Δανός πρωθυπουργός, ο οποίος πήγε στις Βρυξέλλες για μια σύνοδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν τον αναγνώρισαν στη ρεσεψιόν του ξενοδοχείου που τον φιλοξενούσε...

Τί είναι, λοιπόν, ο Κώστας Σημίτης, ένας απλός διαχειριστής όπως άφησε να εννοηθεί ο κ. Σάκης Πεπονής;

Όποιος έχει διαβάσει τα βιβλία

του Κώστα Σημίτη ξέρει πολύ καλά ποιος είναι.

Ένας πολιτικός που παράγει, εκφράζει και πλέον εφαρμόζει πολιτική σκέψη. Σε κύκλο διανοούμενων υψηλής στάθμης κινείται και στο οικογενειακό του περιβάλλον. Γιος του καθηγητή Γιώργου Σημίτη και της Φανής Χριστοπούλου, ανθρώπων της αστικής τάξης που άφησαν τη βολή των σαλονιών και ρίχθηκαν στον απελευθερωτικό αγώνα και

στον αγώνα για δικαιότερη κοινωνία. Η μητέρα του, δε, υπήρξε από τα ηγετικά στελέχη του γυναικείου κινήματος. Ο αδελφός του είναι καθηγητής της Νομικής στο Πανεπιστήμιο της Φρανκφούρτης, για μεγάλο χρονικό διάστημα επίτροπος αρμόδιος για την προστασία της πληροφορικής του ομόσπονδου

κρατιδίου της Έσσης, ο άνθρωπος που καθιέρωσε στη Γερμανία τον θεσμό του συνηγόρου του πολίτη. Η γυναίκα του είναι από τις πιο σημαντικές μελετήτριες του Φρόυντ σε διεθνές επίπεδο. Συγγενής της είναι ο μεγάλος διανοητής Χάμπερμας. Αλλά και η Δάφνη Σημίτη προέρχεται από μεγαλοαστική οικογένεια (η μητέρα της ήταν της οικογένειας Γαρουφαλιά), με περγαμηνές στον χώρο της διανοήσης. Όμως και ο νονός του Κώστα Σημίτη υπήρξε ένας διανοούμενος με εξίσου σημαντική μητέρα. Ήταν ο Πρίγκιψ Πέτρος, ο... αναρχικός της βασιλικής οικογένειας, που είχε εγκατασταθεί στο Θιβέτ και είχε εγγράψει εμπεριστατωμένες κοινωνικές μελέτες. Από τέτοιο κύκλο προέρχεται ο Κώστας Σημίτης, και όμως δεν βολεύτηκε ποτέ. Ούτε αυτός ούτε τα μέλη της οικογένειάς του. Από μικρός έζησε στην παρανομία, εξαιτίας των διώξεων των γονιών του για τους δημοκρατικούς τους αγώνες. Το ίδιο έκανε κι αυτός όταν οι συνταγματάρχες κατέλυσαν το 1967 της Δημοκρατία. Από το ίδιο κυόλας βράδυ της 21ης Απριλίου βγαίνει στον αγώνα, και όταν συλλαμβάνεται η γυναίκα του για να μαρτυρήσει πού κρύβεται ο άντρας της, δεν κατόρθωσαν να της αποσπάσουν τίποτα...

Σήμερα κάποιοι θέλουν να τον εμφανίσουν περίπου ως προδότη του έθνους ή ως συμβιβασόμενο με τα... διαπλεκόμενα. Κι όμως, ο Κώστας Σημίτης είναι από τους λίγους πολιτικούς που δεν παίρνουν πάσης φύσεως... παραγγελίες από ισχυρούς...

Πού βασίζεται;

Στη μοναδικότητά του!

Σκίτσο: ΕΦΗ ΞΕΝΟΥ

Ο ΑΣΤΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ

Ο Κ. Σημίτης γεννήθηκε στις 23 Ιουνίου του 1936. Ο πατέρας του ήταν δικηγόρος, καθηγητής της ΑΣΟΕΕ, πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά (1935-1941). Σπούδασε νομικά και οικονομικά στο Πανεπιστήμιο του Μάρτιντσεργκ της Γερμανίας και στο London School of Economics. Διετέλεσε καθηγητής του Πανεπιστημίου της Κωνσταντίας, του Γκίσεν και του Παντείου. Συνέγραψε νομικά βιβλία στα ελληνικά και στα γερμανικά. Έχει γράψει περισσότερα από 10 βιβλία πολιτικού και κοινωνικού προβληματισμού. Μέλος του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΚ. Ιδρυτικό μέλος του ΠΑΣΟΚ. Υπουργός από το 1981. Από το 1996 είναι πρωθυπουργός της Ελλάδας.

ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ

Νίκος Θέμελης, διευθυντής του πολιτικού του γραφείου.

Θόδωρος Καρατζάς, διοικητής της Εθνικής Τραπέζης.

Χρήστος Ροζάκης, καθηγητής.

Δημήτρης Παπούλιας, πρόεδρος του Δ.Σ. του ΟΤΕ.

ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ ΤΟΥ

Αναστάσιος Πεπονής, βουλευτής, πρώην υπουργός.

Γιάννης Καψής, βουλευτής, πρώην υπουργός.

Χρήστος Παπουτσής, επίτροπος στην Ε.Ε.

Νίκος Κωνσταντόπουλος, πρόεδρος του ΣΥΝ.

Καλώς ή κακώς, αν αποτύχει ο Σημίτης ή αν συμβεί κάτι απρόοπτο, είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί κάποιος με τα δικά του προσόντα: Ψυχραιμία, αποφασιστικότητα, σύνεση, παραδοχή από εσωτερικούς και κυρίως από εξωτερικούς παράγοντες. Τον Σημίτη τον στηρίζει η Ε.Ε. και κυρίως η Γερμανία, τον θέλουν οι Αμερικανοί. Είναι ένας σημαντικός συζητητής των Βαλκανίων, αλλά και της Μόσχας. Και στο εσωτερικό, έχει συσπειρώσει γύρω του το λεγόμενο «κεφάλαιο» και μεγάλη μερίδα του πρώην αποστασιοποιημένου κομματικά - αλλά και πολιτικά - επισημονικού και... ανήσυχου δυναμικού της χώρας. Ιθύνων νους του «κεφαλαίου», από αυτούς που εμπνεύστηκαν τη συστηματική επενδυτική αποχή για να χτυπήσουν το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου, σήμερα λέει - και τον έχουν ακούσει πολλοί - «Προσεύχομαι να πετύχει ο Σημίτης».

Τί θέλουν όλοι αυτοί από τον Σημίτη; Να απαλλάξει το ΠΑΣΟΚ από τον λαϊκισμό, να το μεταλλάξει σε ευρωπαϊκό κόμμα, να συνάψει ευρύτερες πολιτικές συμμαχίες, να κάνει ρήξεις με το παρελθόν. Δεν είναι τυχαίο που εσωτερικοί και εξωτερικοί παράγοντες λένε ναι στον Σημίτη, όχι στο ΠΑΣΟΚ. Φυσικά, όλα αυτά δεν γίνονται από τη μία στιγμή στην άλλη...

Όταν το 1965 ο Κώστας Σημίτης αποφάσισε να ασχοληθεί με την πολιτική και με τους ομοϊδεάτες του δημιουργούσαν τον Όμιλο «Αλέξανδρος Παπαναστασίου», έβηκαν τις βάσεις για μία άλλη γενιά πολιτικών, που την ποιότητά της την έδειξε κατά τη διάρκεια της δικτατορίας στην πρώτη γραμμή του αγώνα...

Σήμερα που ο Σημίτης επιχειρεί τη ρήξη με το παρελθόν και τη μεταρρύθμιση, περιβάλλεται πάλι από μια σειρά ομίλων που τον στηρίζουν, δικτυώνονται σε ολόκληρη την Ελλάδα και προκαλούν σημαντικές ζυμώσεις με πολιτικό λόγο και κυρίως πολιτική σκέψη. Ο ίδιος δημιούργησε το 1991 τον ΟΠΕΚ, κοντά του είναι η «Πολιτεία» και συνεχώς δημιουργούνται νέοι κύκλοι.

Ίσως οι αντίπαλοί του έχουν παραγνωρίσει ή αγνοούν το γεγονός πως ο Σημίτης είναι μεθοδικός και ενεργεί πάντα βάσει οργανωμένων σχεδίων από τα οποία δεν παρεκκλίνει ούτε γράμμα, εκτός κι αν οι συνθήκες το επιβάλλουν. Δεν τον επηρεάζει κανείς και όσοι μιλούν για περιβάλλον Σημίτη, απλά δεν τον γνωρίζουν. Αλλά και όσοι τυχόν εκ του περιβάλλοντος θέλουν να δείχνουν ότι «ελέγχουν» τον Σημίτη, απλά «πουλάνε μούρη». Ο Κ. Σημίτης συνδιαλέγεται με τον αδελφό του και έχει κοντά του κάποιους δοκιμασμένους φίλους και δοκιμασμένους συνεργάτες. Στους τελευταίους πρέπει να αναφερθεί ο Νίκος Θέμελης, σωπής και σεμνός, και ο Γιώργος Παναγιώτης, κοντά του από δύσκολες ώρες, τότε που ο Σημίτης αντιμετώπιζόταν περίπου σαν «μαύρο πρόβατο» από την «αυλή της Εκκλησίας»...

Ξέρει πολύ καλά να ξεχωρίζει ο Κ. Σημίτης και κυρίως θυμάται...